

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczy konsekwencji i zagrożeń związanych z zaskarżonym rozporządzeniem⁽¹⁾. Strona skarżąca podnosi w tym względzie, że zniesienie wszystkich środków oceny ryzyka związanych z organizmami zmodyfikowanymi genetycznie nie było uzasadnione. Krytykuje ona również brak konsultacji społecznych, brak informacji i oznakowania oraz brak naukowego uzasadnienia.
2. Zarzut drugi, dotyczy wad wpływających na zgodność z prawem zaskarżonego aktu pod względem formalnym. Strona skarżąca podnosi, że w ramach zastosowanej procedury nie przeprowadzono konsultacji społecznych, nie przestrzegano procedury zróżnicowanej ustanowionej w art. 7 dyrektywy 2001/18⁽²⁾ oraz dopuszczono się naruszenia istotnych wymogów proceduralnych. Podnosi ona również brak wystarczającej podstawy prawnej i błąd w ocenie.
3. Zarzut trzeci, dotyczy wad wpływających na zgodność z prawem zaskarżonego aktu pod względem materialnym. Strona skarżąca podnosi w tym względzie brak poszanowania zasady ostrożności, brak poszanowania podstawowej zasady Unii – prawa do ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz brak poszanowania praw nabytych do ochrony zdrowia i środowiska. Powołuje się ona również na naruszenie zasady pomocniczości i zasady proporcjonalności oraz na oczywisty błąd w ocenie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1043 z dnia 15 lipca 2020 r. w sprawie prowadzenia badań klinicznych nad produktami leczniczymi do stosowania u ludzi, które zawierają organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składają się z takich organizmów oraz są przeznaczone do leczenia choroby koronawirusowej (COVID-19) lub zapobiegania jej, oraz dostaw takich produktów (Dz.U. 2020, L 231, s. 12).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz.U. 2001, L 106, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2020 r. – Validity / Komisja

(Sprawa T-640/20)

(2021/C 9/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciel: adwokat B. Van Vooren)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2020) 5540 final z dnia 6 sierpnia 2020 r. skierowanej do jednego z dyrektorów wykonawczych Validity Foundation na podstawie rozporządzenia 1049/2001⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza prawo do udziału w życiu publicznym w związku z prawem do samodzielnego życia i integracji osób niepełnosprawnych (art. 26 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 29 i 19 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych);

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżona decyzja stanowi naruszenie art. 4 ust. 3 rozporządzenia 1049/2001 w związku z art. 15 ust. 3 TFUE i art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2020 r. – NC i in./ Parlament i Komisja

(Sprawa T-645/20)

(2021/C 9/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: NC, ND, NE, NF, Uniunea Națională a Transportatorilor Rutieri din România (UNTRR) (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciel: R. Martens, prawnik)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowe nieważności art. 1 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1055 z dnia 15 lipca 2020 r. zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, (WE) nr 1072/2009 i (UE) nr 1024/2012 w celu dostosowania ich do zmian w transporcie drogowym;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 2, art. 4 ust. 2 i art. 9 TUE, art. 18 i 95 TFUE, art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz zasad równości i niedyskryminacji jako ogólnych zasad prawa Unii w związku z art. 5 ust. 4 TUE i zasadą proporcjonalności jako ogólną zasadą prawa Unii w odniesieniu do dyskryminacji rzeczywistej i pośredniej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 26, 49 i 56 TFUE, art. 16 i 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 5 ust. 4 TUE oraz zasady proporcjonalności jako ogólnej zasady prawa Unii w odniesieniu do niezgodnego z prawem ograniczenia swobody świadczenia usług, swobody przedsiębiorczości i swobody prowadzenia działalności gospodarczej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 3 ust. 3 TUE, art. 11 i 191 TFUE oraz art. 37 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z naruszeniem zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 296 ust. 2 TFUE, art. 5 protokołu nr 2 do TFUE, porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa oraz obowiązku uzasadnienia w zakresie braku szczegółowego uzasadnienia i nieprzeprowadzenia oceny skutków.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 91 i 94 TFUE w związku z art. 5 ust. 4 TUE oraz zasady proporcjonalności jako ogólnej zasady prawa Unii w odniesieniu do poważnego wpływu na poziom życia, poziom zatrudnienia i sytuację gospodarczą.